

פרי קודש היולאים

לעילוי נשמת
נין רבינו הגה"ק זצ"ל
הרה"ח ר' בנימין זאב
בהגה"צ ר' מאיר יהודה
קראוס זצ"ל
נלב"ע ר' אדר
תנצב"ה

פר' תרומה תשפ"ג

בס"ד, גליון מס' 51

מתורתו ומורשתו של רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
אברק"ק סאסרעגען זי"ע

פר' תרומה

העושה מצוה בהשגה שבידו ויכלתו, עולה לו כאילו כיוון כל כוונותי וסודותי

ויקחו לי תרומה

(שמות כה, ב)

זה עולה לו כאילו כיוון כל כוונותי וסודותי.

וכך גם במעשה המשכן היו כוונות עמוקות על כל פרט ופרט במדות המשכן וכליו, צורתם ומינם, ולכן אמר הקב"ה "ויקחו לי תרומה" - לי לשמי, כלומר די בזה שתהא הכוונה לשמי כדי שיהיה "ושכנתי בתוכם". (ח"א רכט)

פירש רש"י, "לי לשמי".
ונראה לפרש דהנה בכל מעשה מצוה יש כוונות עמוקות על כל פרט ופרט, ואפשר שיעלה על לב האדם לאמר, מי אנכי שאקרב לקיים המצוות ואנכי איש בער לא ידע עומק ההשגה של המצוה.
אלא שמכיון שעושה המצוה עם כוונה לעשות רצון הקב"ה, הרי

עלינו לכוון את הכוונות הגלויות לנו

ועשו לי מקדש וגו'

(שמות כה, ח)

הענן. אלא "שכן עליו הענן" היינו שהי' הסתר על פנימיות כוונות המשכן ולא הי' יכול משה לבא אל פנימיות הכוונה שבמלאכת המשכן.

וזה הרמז בדברי המדרש, שבשעה שאמר הקב"ה למשה לעשות משכן אמר "שדי לא מצאנוהו שגיא כח" וכו', בשעה שאמר הקב"ה למשה עשה לי משכן התחיל מתמיה ואומר כבודו של הקב"ה מלא עליונים ותחתונים והוא אומר עשה לי משכן וכו' לכך אמר משה (תהילים צ, א) "יושב בסתר עליון".
וכתב השל"ה הק' (דף סו טור ג' ד"ה אמנם) שבכל מלאכת המשכן יש רמזים עמוקים אשר לא יוכל האדם להשיגם בשכלו, וגם משה רבינו לא הי' יכול להשיגם כמ"ש (לקמן מ, לה) "ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וגו'", ולכאורה הרי כבר כתב (כד, יח) "ויבא משה בתוך הענן וגו'" ואם כן למה לא הי' יכול לבוא אל המשכן מפני

ג' מדרגות במקיימי מצוות ועל כולם תשרה שכניה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

(שמות כה, ח)

שכר בעולם הבא. ולמעלה מכולם העובד את ד' מאהבה שלא על מנת לקבל פרס בלא שום פני'. ועל כולם השי"ת משרה שכנינו כל אחד לפי דרגתו.

ולכן מכונה המשכן בג' כינויים כנגד ג' המדרגות: העובד מיראת העונש והשכר בעולם הזה, הוא כמו הצאן ביד הרועה אשר בידו המקל ובידו צרכיהם, וזהו השם "דיר". העובד מפני השכר והעונש בעולם הבא הוא כמו כרם הנותן פירות טובים ויין לקידוש ולהבדלה אשר עליו ישנו שומר¹, ולא לו מכונה המקדש "סוכה". והמדרגה הגבוהה והיינו העובד את ד' מאהבה שלא על מנת לקבל פרס, הוא כמו האב ובנו, להם מכונה המקדש "בית". (ח"א רכז)

איתא במדרש (שמות רבה לד, ג), "אמר הקב"ה לישראל אתם צאני ואני רועה וכו' עשו דיר לרועה שיבוא וירעה אתכם, אתם כרם וכו' ואני שומר וכו' עשו סוכה לשומר שישמור אתכם, אתם בנים ואני אביכם וכו' עשו בית לאב שיבא וישרה אצל בניו וכו'".

נראה לי לפרש הטעם שנקט ג' דרגות בהגדרת הקב"ה והמשכן, "רועה" ל"דיר", "שומר" ל"סוכה" ו"אב" ל"בית", דהנה יש ג' מדרגות בעבודת ד', יש המקיים מצוות ועובד את ד' מתוך יראת העונש בעולם הזה שלא יגיעו עניות ויסורים, וזו המדרגה הנמוכה ביותר וב"חובות הלבבות" (שער יחוד המעשה סוף פ"ה) מכנהו "עובד את עצמו". למעלה מזה הוא הירא מעונש בעולם הבא והגיהנם ומבקש

¹¹ א"ה. אפשר הרמז ע"ד "ואביו שמר את הדבר" והיינו מצפה לדבר וגם כאן הוא עובד היום ומצפה לשכר המחר.

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..."
(שם בהקדמה)

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר בשבילי איזה דבר בכל שבוע..."
(קודש היולאים ח"א עמ' ז')

יומא דהילולא רבה של רבינו הגה"ק רבי הלל ב"ר אליעזר פאללאק צוקללה"ה בעל ה"קודש הילולים" זי"ע נלב"ע אדר תרנ"ג

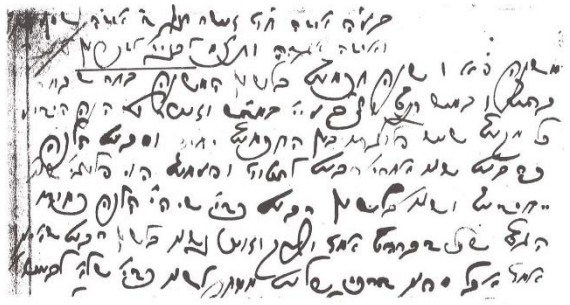
תמצית תולדות רבינו הגה"ק זצ"ל, הלא הם כתובים בהקדמת נכדי המחבר לספרו "קודש הילולים". כאן באנו בסקירה קצרה על השתלשלות הדברים וקורות כתב יד קדשו עד להדפסת הספר, כפי ששמענו מהני תרי צנתרי דדהבא צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל, שזכו להתעסק בקדשים, ה"ה הרה"ח ישראל מרדכי ביקסנשפנר הי"ו והרה"ח אברהם אליעזר הוס הי"ו. עמם עסק בעריכה ובהו"ל גם הרה"ח הלל דב [בן חנה דבורה] גאנץ, ד' ישלח לו רפואה שלימה בתושח"י.

רבינו הגה"ק זצ"ל ישב כל ימיו על התורה ועל העבודה, ועד שנת החמישים לחייו לא נהג כלל ברבנות אלא עסק בתורה בימים ובלילות. חידושים רבים חידש בתורה הן בסוגיות הש"ס והן בהלכה ובאגדה. רק חלק מועט מחידושי העלה על הכתב, ומרוב ענוותנותו סבר שאין הם ראויים להדפיסם ולהפיצם בישראל.

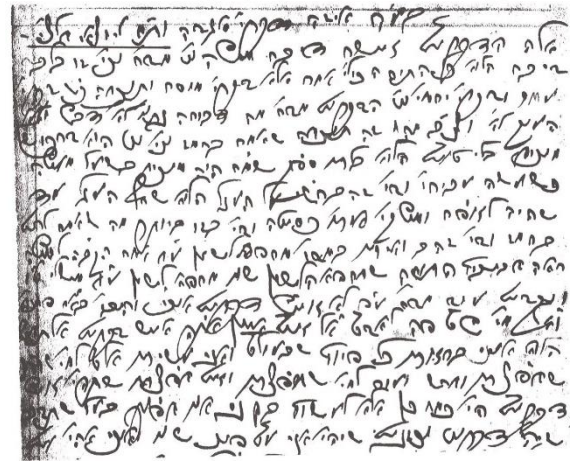
לעת זקנתו, בשנת תרמ"ו, כשהוא בן ע"ו שנים, החל בנו רבי אליעזר שלמה זצ"ל להפציר בו מאד שיאות לרשום דברי אגדה ותוכחת מוסר על סדר פרשיות התורה, וגם שלח לו פנקס מכורך ובו כד' מאות דפים גדולים שירשום בהם את חידושי.

אחר הפצרותיו הרבות נאות רבינו הגה"ק זצ"ל והחל במלאכה. אך הכתיבה עלתה לו בקושי רב, שכן לעת זקנתו התעוור בשתי עיניו ל"ע, אמנם כעבור שנים אחדות חזרה הראי' לעין אחת באורח פלא, או אז לקח את עט הסופרים בידו, וכתב את דרושי וחדושי על התורה מתוך הזכרון. וכך, לאור עין יחידה כתב רבינו הגה"ק זצ"ל מאות עמודים בכתב יד קדשו, ובקשתו שצאצאיו יהגו בדברי תורה אלו וידוכבו את שפתותיו בעולם העליון, אשר כדבריו זהו "חסד של אמת, חסד שעושים עם המתים".

"הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה שבהיכל" (זוה"ק ח"ג קל"ד ע"א), ואכן שנים רבות הי' הקונטרס הזה מונח וספון ולא זכה לראות אור הדפוס. הוא הי' מונח אצל צאצאיו בסאסרעגן, ולמרות שעלה הכורת על קהילת סאסרעגן שנשלחו למחנות באושוויץ הי"ד, נשתמר כת"י במקום ספון. אחרי המלחמה חזר הג"ר רבי יהודא דוד פריינד זצ"ל [בנו של הגה"צ רבי ישראל פריינד הי"ד חתנו של הגה"צ רבי משה דוד סופר זצ"ל, ממשיכי דרכו של רבינו הגה"ק זצ"ל ברבנות העיר] לסאסרעגן, והוא שהעלה עמו את כתב היד לארץ ישראל. כאן הי' מונח בביתו בנתניה, עד שמסרו לאחיו הגה"ח רבי יעקב שלום פריינד זצ"ל.

כשראה רי"ש שכבר קרוב למאה שנה מהסתלקות רבינו זי"ע, ועדיין לא נעשה דבר להוצאת כתב היד לאור עולם, כבקשתו של רבינו הגה"ק זצ"ל, שחזור כמה פעמים (בהקדמה לספר) ומבקש "...להזכירני לטובה על ידי לימודכם, ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם", מסרו לקרוביו, צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל, הרה"ח ר' אברהם אליעזר הוס הי"ו והרה"ח ר' ישראל מרדכי ביקסנשפנר הי"ו, בתקוה שיצליחו לפענח את כתב היד ויסדרו לדפוס, כבקשת קדשו.

כאמור, רבינו הגה"ק זצ"ל כתב את ספרו בערוב ימיו אחרי שנעשה לו נס ועין אחת נתפקחה מעורונה. דבר זה גרם לכך שהכתב הי' קשה מאד לקריאה ועל כן הם כמעט אמרו נואש, ובמשך כמה שנים עמלו עמל מפרך ימים וילות בפענוחו והעתקתו מילה במילה. לאחר עבודת העריכה וסידור המאמרים, בה הי' שותף הרב אהרן יעקב מרמורשטיין שליט"א מהמכון להוצאת ספרי ה"חתם סופר", זכו להוציאו לאור עולם, בשם "קודש הילולים", ולקיים צוואתו ובקשת קדשו. כל מלאכת קודש זו התאפשרה הודות לנדיבות לבו של הרה"ח הלל דב גאנץ הי"ו ותורמים נוספים מבין הצאצאים.

רבינו כתב את דרשותיו בשתי מהדורות, ולכן ישנן שתי הקדמות. גם בתוך הספר אנו מוצאים התייחסות לכך שרעיון מסויים כבר נכתב, אבל חזר ונשנה בגלל תוספת נופך שהתחדשה. בעבודת הסידור והעריכה שולבו שתי המהדורות לספר אחד, שנדפס ברוב פאר והדר בשנת תשנ"ח, בתוספת מפתחות ומראי מקומות.

זכות זקנתו רבינו הגה"ק תעמוד לשלושת צאצאיו שעמלו במשך שנים במסירות אין קץ לברר מקחו של צדיק, ולהוציא לאור עולם את ספרו, תורה מפוארת בכלי מפואר. ויתברכו בכל מילי דמיטב, רפואות וישועות, ואריכות ימים ושנים טובות, עד בוא גואל צדק בב"א.

ייעה לתולדות רבינו הגה"ק זצ"ל התפרסמה ב"המבשר תוני" לקראת שבת פרשת משפטים לקבלת צילום המאמר, שילחו בקשה לכתובת המייל שבתחתית העמוד האחרון של הגליון.

"לזאת אהובי בני רחמי לכבדני בתורה ומעשים טובים, אשר היא חייו ואורך בעולם הזה ובעולם הבא..."
(שם בהקדמה)

"...ולבני ד' יאריך ימיכם ושנותיכם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום..."
(קודש הילולים בהקדמה)

דברי מוסר והנהגות מרבינו הגה"ק זצ"ל לצאצאיו

נערך על פי הקדמות ספרו הק' "קודש הילולים" ע"י הר"ר שבתי הילל פוקס הי"ו

ה. ולבנותי, מה אומר ומה אדבר – הלא ידעתי אתכם שכלם ב"ה ראי ד', ובטוח אני בכם בזכות אבותי הזקנים אשר בארץ החיים יעמד לכם לכל תסורו מיראת ד', וללמד בספרים הנצרכים לנשים. ולהתרחק מדרכי הנשים אשר בעוונותינו הרבים פקרו על שמם מעליהם. וללמד בכל שבת דיטש חמש, ומנורת המאור. בזכות זה תזכו לבנים ובני בנים שמאירים בתורה ומעשים טובים פי זה כל מדה.

ו. ולהיות זהיר מאד לקדש השבת כאשר צוכם ד', ותזכו לברכה אשר ברכו לנו הנביאים עבדי ד', כנפשכם ונפש אביכם.

ז. בקשתי מתחני אהובי כנפשי ומבני, לקים בי למען ידובב שפתי ישנים בדברים הראויים לאחרים. ולעשות איזה תקונים עבורי בלמוד המשניות וגם בצדקה ובמעשים טובים.

ח. אהובי בני! לכבד את אמהך לציוות לך זהו אף למחסור, פי ידעתי לברך לב טוב לכל, על אחת כמה וכמה לאמהך. רק עקר כבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים, פי זה נחשב לאבות כאלו המה עושים, ועקר לקבץ בכל יום יום עתים לתורה ולשלחן ערוך לכל הפחות הקצור שלחן ערוך ומנורת המאור.

ט. וינקרבו ימי דוד למוות ויצו את שלמה בנו לאמר "מהו לאמר? הינו כמו שאמר "אנכי הלך בדרך כל הארץ" שלא סמך דוד על צדקתו והוא לא נחשב בעיניו ככל בני עולם, רק אם אתה בני תלך בדרך ד' אז ינוח לי על משכבי, ותעשה עמדי חסד של אמת שעושים עם המתים. וזהו 'לאמר' שיהיה זה מרגלא בפמך.

ואם דוד משיח ד' ובעל רוח הקדש אמר כן, אנו בעוונותינו הרבים על אחת כמה וכמה יש לנו לראג על זה. לזאת אהובי בני רחימי לכבדני בתורה ומעשים טובים, אשר היא חיינו וארץ מינו בעולם הזה ובעולם הבא.

א. אחת שאלתי מאת בני וחתני האהובים כבני, המפלגים בתורה ובריאה, ד' יאריך זמיהם ושנותיהם הם וינשיהם ובני בניהם בנעימים כנפשם ונפש אביהם. אולי אזהרה להבנות מכם כידוע לכם, ולהתפלל עבורי לעת מצא וד' ישלם, פי זה חסד של אמת אשר אין למעלה מזה.

ב. מי שמרביץ תורה בפרים או שמזכה רבים במעשים טובים, הוא נקרא חי גם במותו, פי תלמידים נקראים בנים. ומה גם מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים כמו שאמר יעקב אבינו ע"ה ליוסף 'שים נא ירך תחת ירכי' הינו המעשים שלך יהיו לי למשען בעולם הבא, ועשית עמדי חסד ואמת' שעושים עם המתים להחיותם בעולם הבא, ואין לנו חסד גדול מזה.

ג. ולבני ד' יאריך זמיהם ושנותיהם בנעימים עם כל אשר לכם, להזכירני לטובה לקבץ עתים לתורה בכל יום יום. ובראשם ללמד ספרי מוסר בכל יום יום, להדבק בדרכי ד' לילך אחרי מדותיו כמו שאמר חז"ל מה הוא רחום וכו'. ובראשם ספר מנורת המאור אשר שנה לכל נפש החיים.

...תראה תמיד ללמד בכל שבוע לכל הפחות הסדרה עם רש"י שנים מקרא ואחד תרגום וקצור שלחן ערוך וספרי יראים בכל יום יום, לכל תישן עד שתלמד בתוכם איזה דפים, ובראשם מנורת המאור אשר נכלל את כל וכל. ובש"ה הקדוש שער אותיות האלף בית ועד לסוף. ולכל הסדרים התוכחת מוסר אשר מובא לסוף כל פרשה ופרשה.

ד. ולחתני האהובים הברורים בתורה ובריאת ד', להזכירני לטובה על ידי למודיכם, ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אנדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם. וזהו חסד של אמת שעושים עם מי שאין לאל ידו לבקש לו תרופה להעלות ארוכה, וד' ישלם לכם במדה שלמה כנפשכם בעולם הזה ובעולם הבא.

יומא דהילולא

ביום ז' אדר הבעל"ט יחול היארצייט של מרת רבקה ע"ה
בתו של רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע ז' אדר ראשון תרס"ח

מרת רבקה ע"ה בתו של רבינו הגה"ק זצ"ל נישאה להג"ר שלמה הירש זצ"ל (עליו נכתב בגליון 27 פרשת שופטים תשפ"ב). ונולדו להם אחד עשרה ילדים; מרת רחל ע"ה, אשת רבי זושא הורוויץ ז"ל. מרת בילא ע"ה, אשת רבי חיים יחזקאל ז"ל. מרת יענטא הי"ד, אשת רבי מנחם מענדל שימאן הי"ד. הבח' אליעזר צבי ז"ל (נהרג במלחמת העולם הראשונה, באיטליה). רבי יחיאל ז"ל. מרת הענדל ע"ה, אשת רבי גרשון יודקוויטש ז"ל. מרת לאה הי"ד, אשת רבי יצחק קליין הי"ד. מרת פרומא ע"ה אשת רבי בנימין אריה גנץ ז"ל. מרת בריינדל ע"ה, אשת רבי אליהו פרידמן ז"ל. רבי הילל הי"ד. מרת ינטא הי"ד, אשת רבי אברהם יוחנן קראוס הי"ד.

אשת חיל עטרת בעלה ובעלת זרע קדש מחצבתה
פ"נ
האשה החשובה התמימה והישרה,
ובכל מדות טובות מעוטרת,
מרת רבקה הירש ע"ה
בת הרב הגאון הצדיק מו"ה הלל ז"ע
אב"ד דק"ק סאסרענען יע"א
נפטרה ביום ז' אדר ראשון שנת תרס"ח לפ"ק
ת נ צ ב ה

נלב"ע בצעירותה ביום ז' אדר ראשון תרס"ח, כחודש וחצי קודם פטירת אמה הרבנית מרת שרה פעסיל ע"ה (שנלב"ע כ"ז ניסן תרס"ח), ומנו"כ בביה"ח בדעעש. לא ידוע על מה ולמה הגיעה לעיר דעעש, ויש המעריכים שהלכה לשם לדרוש ברפואה, ושם נפטרה ונקברה.

נוסח המצבה (מספר סידורי בבית החיים בדעעש 857):

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם בהקדמה)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (עפ"י קודש הילולים בהקדמה)

דברי התענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבנו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"
חותנו של רבינו הגה"ק הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

סמיכות תחילת פרשת תרומה לסוף פרשת משפטים

'ויבוא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגו' ויקחו לי תרומה'

(שמות כד, יח – כה, ב)

'ומשה עלה אל האלקים', למטה מעשרה, ע"כ. ולפי זה לא קשיא קראי הדדי [- היינו שאפשר לתרץ את סתירת הפסוקים, 'לה' הארץ ומלואה' איירי למעלה מעשרה טפחים, 'והארץ נתן לבני אדם' למטה מעשרה], ואין מוכרח לתרץ כאן בעושיין רצונו, כמו שתירצו במסכת ברכות.

ובמסכת יומא (דף ד:): איתא, רבי זריקא רמי קראי וכו', כתיב (להלן מ, לה) 'ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן' וכתיב 'ויבוא משה בתוך הענן [ויעל אל ההר ויהי משה בהר' וגו'], מלמד שתפסו הקב"ה למשה והביאו בענו, ע"כ. ועל כרחך צריך לומר דרבי זריקא פליג על סברת רבי יוסי במסכת סוכה²², ואת סתירת הפסוקים 'והארץ נתן לבני אדם' לעומת 'לה' הארץ ומלואה' יהיה מוכרח לתרץ, כאן בזמן שישראל עושיין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושיין רצונו של מקום.

ובזה יאירו הפסוקים בסמיכות הפרשה. 'ויבוא משה בתוך הענן', וקשה, הלוא כתיב 'ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן'. וצריך לומר כדרשת ר' זריקא, שתפסו הקב"ה למשה והביאו בענו. וכיון שלפי סברא זו צריך לומר, שכשישראל עושיין רצונו של מקום רכושם נקרא על שמם, על כן שפיר קאמר 'ויקחו לי תרומה' לשמי, כיון שהיו אז עושיין רצונו של מקום, שייך שפיר לומר 'ויקחו' משלהם ויתנו לי, ודוק. וקל להבין, כי לדעתי פשוט ונכון הוא.

(דברי התענוגים ריש פרשת כי תשא)

'ויקחו לי תרומה', פירש רש"י, 'לי' לשמי. וכוונת פירושו לומר, שהיה קשה לרש"י, הלוא כולי עלמא דיליה היא, דכתיב 'לה' הארץ ומלואה', ומהו 'לי' שיקחו משלהם ויתנו להשי"ת. לכן פירש, 'לי' לשמי (כ"פ הרא"ם וגור אריה). ולולי דמסתפינא היה נראה לי לומר פירוש אחר, ו'לי' כפשוטו.

דהנה איתא במסכת ברכות (דף לה:), רבי לוי רמי, כתיב 'לה' הארץ ומלואה', וכתיב 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם'. לא קשיא, כאן קודם ברכה, כאן לאחר ברכה וכו'. רבי חנינא בר פפא רמי, כתיב 'ולקחתי דגני בעתו' וגו', וכתיב 'ואספת דגנך' וגו'. לא קשיא, כאן בזמן שישראל עושיין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושיין רצונו של מקום [פרש"י, בזמן שעושיין רצונו - הדגן שלהם, וכשאינן עושיין רצונו, נוטלו ומראה להם שהוא שלו]. והנה בעת ההוא שקבלו ישראל את התורה ואמרו נעשה ונשמע, וודאי היו עושיין רצונו של מקום, ורכושם נקרא על שמם, ושייך שפיר הלשון 'ויקחו' משלהם ויתנו לי.

אך לגבי הפסוק 'השמים שמים לה' וגו' מצינו דרשות חלוקות. דאיתא במסכת סוכה (דף ה:), תניא רבי יוסי אומר, מעולם לא ירדה שכינה למטה ולא עלו משה ואליהו למרום, שנאמר 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם'. ולא ירדה שכינה למטה, והכתיב 'וירד ה' על הר סיני', למעלה מעשרה טפחים וכו'. ולא עלו משה ואליהו למרום, והכתיב

"את אחי אנכי מבקש"

לרגל ההוצאה לאור של

"הגדה של פסח – פרי קודש הילולים"

מעוטר בפנינים יקרים, רעיונות ודרושים, מאת כ"ק רבינו הגה"ק רבי הילל פאללאק זצוקללה"ה

זקוקים אנו ל"רכזים" מקרב משפחות צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל (גם בארצות שמעבר לים)

שיסייעו להפצת ההגדה בקרב בני משפחתם.

כל המעוניין יפנה לאחראי רכזים הר"ר ברוך רוזנברג הי"ו בטל. 052.760.9128

או למערכת, בכתובת office@Kodesh-Hilulim.com

נא להתפלל לרפואת הרה"ח ר' שמואל נחמי צבי בן טשארנע (הירש)

לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

זכות פעליו הרבים למען שימור קברי רבותינו הק' תעמוד לו שיחזור לאיתנו הראשון להמשיך במפעלות הקודש.

²² דברי רבינו צריכים ביאור, דלכאורה מנין שר' זריקא לא סבירא לי' דברי ר' יוסי שמשא לא עלה למעלה מעשרה טפחים, דלכאורה אין לזה קשר עם סתירת הפסוקים לגבי בנייתו בתוך הענן. ואולי כוונתו, דלהתירץ שמשא לא היה עולה בהר אלמלא שתפסו הקב"ה והביאו, א"כ כבר אפשר לומר שהביאו גם למעלה מ"י, ודוק.

לקבלת הגליון בעז"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים, להנצחתה והודעה על שמחה

נא לשלוח לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.